Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2025*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′ – Έννοια του “βιοκτόνου” – Προϋπόθεση που αφορά τον “προορισμό” του προϊόντος – Προϊόντα με βάση το ξίδι τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν τόσο ως τρόφιμα όσο και ως προϊόντα καθαρισμού/απολυμαντικά για τρόφιμα (“προϊόντα πολλαπλών χρήσεων”) – Πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 528/2012 – Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 – Παράρτημα V – Κατάλογος των τύπων βιοκτόνων που εμπίπτουν στον κανονισμό – Διαφύλαξη της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και προστασία του περιβάλλοντος»

Στην υπόθεση C-473/24,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Ιουλίου 2024, στο πλαίσιο της δίκης

Speyer & Grund GmbH & Co. KG

κατά

Werner & Mertz GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Rodin, ασκούντα καθήκοντα προέδρου τμήματος, N. Piçarra και N. Fenger (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: R. Norkus

γραμματέας: E. Sartori, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Μαΐου 2025,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Speyer & Grund GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από τους C. Eggers και C. Böhler, Rechtsanwälte,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

– η Werner & Mertz GmbH, εκπροσωπούμενη από τους T. C. Körber και V. Warnecke, Rechtsanwälte,

– η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller και R. Kanitz,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον T. S. Bohr, την I. Galindo Martín και τον R. Lindenthal,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε′, του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, και του παραρτήματος V του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ 2012, L 167, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 334/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2014 (ΕΕ 2014, L 103, σ. 22), και με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2019/1819 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2019 (ΕΕ 2019, L 279, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός για τα βιοκτόνα), την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 5, στοιχείο ε′, του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1, στο εξής: κανονισμός CLP), καθώς και την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο δ′, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2007, L 136, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό CLP (στο εξής: κανονισμός REACH).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Speyer & Grund GmbH & Co. KG, εταιρίας που εμπορεύεται και προωθεί ορισμένα προϊόντα αποτελούμενα από νερό καθώς και από κιτρικό και/ή οξικό οξύ, και της Werner & Mertz GmbH, εταιρίας που εμπορεύεται προϊόντα καθαρισμού, με αντικείμενο αγωγή λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού την οποία άσκησε η Werner & Mertz GmbH.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός για τα βιοκτόνα

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 3, 18 και 19 του κανονισμού για τα βιοκτόνα έχουν ως εξής:

«(1) Τα βιοκτόνα είναι αναγκαία για την καταπολέμηση οργανισμών επιβλαβών για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, καθώς και οργανισμών που προκαλούν ζημίες σε φυσικά ή μεταποιημένα υλικά. Ωστόσο, τα βιοκτόνα ενδέχεται να εγκυμονούν κινδύνους για τον άνθρωπο, τα ζώα και το περιβάλλον, λόγω των εγγενών ιδιοτήτων τους και του τρόπου χρήσης τους.

[…]

(3) Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η βελτίωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των βιοκτόνων στο εσωτερικό της Ένωσης και η διασφάλιση ενός υψηλού επίπεδου προστασίας τόσο της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, όσο και του περιβάλλοντος. […] Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εδράζεται στην αρχή της προφύλαξης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι η παρασκευή και η διάθεση δραστικών ουσιών και βιοκτόνων στην αγορά δεν έχουν επιβλαβείς επιδράσεις στην υγεία των ανθρώπων ή των ζώων ή μη αποδεκτές επιδράσεις στο περιβάλλον. […]

[…]

(18) Ορισμένα βιοκτόνα και κατεργασμένα αντικείμενα, όπως ορίζονται στον κανονισμό, ρυθμίζονται και από άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης. Είναι επομένως απαραίτητο να υπάρχουν σαφείς διαχωριστικές γραμμές προκειμένου να εξασφαλισθεί ασφάλεια δικαίου. Θα πρέπει να περιληφθούν σε παράρτημα του παρόντος κανονισμού κατάλογος των τύπων προϊόντων που καλύπτει ο παρών κανονισμός και ενδεικτικό σύνολο περιγραφών σε κάθε τύπο.

(19) Τα βιοκτόνα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν όχι μόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, αλλά και σε σχέση με ιατροτεχνολογικά προϊόντα, όπως τα απολυμαντικά που χρησιμοποιούνται για την απολύμανση νοσοκομειακών χώρων και τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, ενδέχεται να εγκυμονούν κινδύνους πέραν εκείνων τους οποίους αφορά ο παρών κανονισμός. Συνεπώς, πέραν των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού, τα εν λόγω βιοκτόνα θα πρέπει να συμμορφώνονται και με τις σχετικές βασικές απαιτήσεις […]».

4 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα βιοκτόνα προβλέπει τα εξής:

«Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς μέσω της εναρμόνισης των κανόνων σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων και η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας ανθρώπων και ζώων και του περιβάλλοντος. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού στηρίζονται στην αρχή της προφύλαξης, σκοπός της οποίας είναι η παροχή εγγυήσεων για την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και του περιβάλλοντος. Δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία των ευπαθών ομάδων.»

5 Το άρθρο 2 του κανονισμού για τα βιοκτόνα φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής» και προβλέπει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα βιοκτόνα και κατεργασμένα αντικείμενα. Στο παράρτημα V παρατίθεται κατάλογος των τύπων βιοκτόνων που εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό με την περιγραφή τους.

2. Εκτός εάν ρητή διάταξη ορίζει το αντίθετο στον παρόντα κανονισμό ή στη λοιπή νομοθεσία της Ένωσης, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα βιοκτόνα ή κατεργασμένα αντικείμενα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των ακόλουθων πράξεων:

[…]

ε) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων [ΕΕ 2004, L 139, σ. 1] […]·

[…]

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, όταν ένα βιοκτόνο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής μιας εκ των ανωτέρω πράξεων και πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς που δεν καλύπτονται από τις πράξεις αυτές, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στο εν λόγω βιοκτόνο στο βαθμό που οι σκοποί αυτοί δεν καλύπτονται από τις πράξεις αυτές.»

6 Το άρθρο 3 του κανονισμού για τα βιοκτόνα φέρει τον τίτλο «Ορισμοί» και ορίζει τα εξής:

«1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) “βιοκτόνο”:

— κάθε ουσία ή μείγμα, στη μορφή υπό την οποία παραδίδεται στον χρήστη, που περιέχει, παράγει ή αποτελείται από μια ή περισσότερες δραστικές ουσίες και προορίζεται να καταστρέφει, να εμποδίζει, να καθιστά αβλαβή, να προλαμβάνει τη δράση ή να ασκεί άλλη περιοριστική δράση σε οποιονδήποτε επιβλαβή οργανισμό με οποιοδήποτε μέσο πέραν της απλής φυσικής ή μηχανικής δράσης,

[…]».

7 Το παράρτημα V του κανονισμού για τα βιοκτόνα επιγράφεται «Τύποι βιοκτόνων με την περιγραφή τους αναφερόμενοι στο άρθρο 2 παράγραφος 1» και προβλέπει τα εξής:

«Κύρια ομάδα 1: Απολυμαντικά

[…]

Τύπος προϊόντων 4: Χώροι τροφίμων και ζωοτροφών

Προϊόντα χρησιμοποιούμενα για την απολύμανση εξοπλισμού, περιεκτών, σκευών κατανάλωσης, επιφανειών ή σωληνώσεων που έχουν σχέση με την παραγωγή, τη μεταφορά, την αποθήκευση ή την κατανάλωση τροφίμων […] (συμπεριλαμβανομένου του πόσιμου νερού) για ανθρώπους […].

Προϊόντα χρησιμοποιούμενα για ενσωμάτωση σε υλικά που ενδέχεται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα.

Τύπος προϊόντων 5: Πόσιμο νερό

Προϊόντα χρησιμοποιούμενα για την απολύμανση του πόσιμου νερού για ανθρώπους και ζώα.

[…]»

Ο κανονισμός REACH

8 Το άρθρο 2 του κανονισμού REACH φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή» και ορίζει στην παράγραφο 6 τα εξής:

«Οι διατάξεις του τίτλου IV δεν ισχύουν για τα ακόλουθα μείγματα στην τελική τους μορφή, προοριζόμενα για τον τελικό καταναλωτή:

[…]

δ) τρόφιμα ή ζωοτροφές σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του [Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1)] συμπεριλαμβανομένων των χρήσεων:
i) ως προσθέτων σε τρόφιμα […]·

[…]».

9 Το άρθρο 31 του κανονισμού REACH, το οποίο τιτλοφορείται «Απαιτήσεις για τα δελτία δεδομένων ασφαλείας» και περιλαμβάνεται στον τίτλο IV που επιγράφεται «Πληροφορίες στην αλυσίδα εφοδιασμού», προβλέπει, στην παράγραφο 1, στοιχείο α′, ότι ο προμηθευτής ουσίας ή μείγματος παρέχει στον αποδέκτη της ουσίας ή του μείγματος δελτίο δεδομένων ασφαλείας το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το παράρτημα II, όταν μια ουσία ή ένα μείγμα ανταποκρίνεται στα κριτήρια ταξινόμησής του ως επικίνδυνο προϊόν σύμφωνα με τον κανονισμό CLP.

Ο κανονισμός CLP

10 Το άρθρο 1 του κανονισμού CLP προβλέπει, στην παράγραφο 5, τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις ουσίες και στα μείγματα στις ακόλουθες μορφές, που βρίσκονται στην τελική τους μορφή και προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή:

[…]

ε) τρόφιμα ή ζωοτροφές όπως ορίζονται από τον κανονισμό [178/2002], συμπεριλαμβανομένης της χρήσης τους:
i) ως προσθέτων σε τρόφιμα […]·

[…]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

11 Η Speyer & Grund είναι εταιρία η οποία εμπορεύεται και προωθεί προϊόντα υπό το εμπορικό σήμα SURIG και, ειδικότερα, ένα προϊόν αποτελούμενο από νερό και οξικό οξύ (7,5 %), με την ονομασία SURIG Essigspray UNIVERSAL, καθώς και ένα προϊόν αποτελούμενο από νερό, οξικό οξύ (10 %) και κιτρικό οξύ (1,5 %), με την ονομασία SURIG Essigspray EXTRA.

12 Τα ως άνω προϊόντα διατίθενται στην αγορά σε διαφανείς φιάλες ψεκασμού, των οποίων οι ετικέτες στην εμπρόσθια όψη φέρουν, εκτός από τις ονομασίες του εμπορικού σήματος και του αντίστοιχου προϊόντος, μία εικόνα ωμών λαχανικών και ενός αστραφτερού νεροχύτη κουζίνας καθώς και σφραγίδα με τις ενδείξεις «αποδεδειγμένη ποιότητα τροφίμων» και «100 % φυτικό». Στην οπίσθια όψη των προϊόντων αυτών, οι ετικέτες περιέχουν, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες πληροφορίες: «Η πρακτική φιάλη ψεκασμού είναι εύκολη για χρήση σε σαλάτες, φρούτα και λαχανικά. […] κατάλληλο όχι μόνο για νόστιμες βινεγκρέτ, αλλά και ως προσθήκη σε άλλα γεύματα».

13 Η Werner & Mertz, η οποία εμπορεύεται προϊόντα καθαρισμού, θεωρεί ότι ο τρόπος με τον οποίο η Speyer & Grund εμπορεύεται και προωθεί τα προϊόντα SURIG Essigspray UNIVERSAL και SURIG Essigspray EXTRA ως τρόφιμα, αφενός, αντιβαίνει στους κανόνες του θεμιτού ανταγωνισμού, ερμηνευόμενους σε συνδυασμό με τον κανονισμό για τα βιοκτόνα, τον κανονισμό CLP και τον κανονισμό REACH, στον βαθμό που δεν πληρούνται οι απαιτήσεις οι οποίες διέπουν την επισήμανση και τη διαφήμιση, και, αφετέρου, μπορεί, επιπλέον, να είναι παραπλανητικός για τον καταναλωτή, δεδομένου ότι πρόκειται στην πραγματικότητα για προϊόντα καθαρισμού.

14 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Werner & Mertz άσκησε αγωγή ενώπιον του Landgericht Frankfurt am Main (πρωτοδικείου Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία) με αίτημα, κατ’ ουσίαν, να υποχρεωθεί η Speyer & Grund να παύσει να εμπορεύεται και/ή να προωθεί τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα.

15 Το δικαστήριο αυτό έκανε δεκτή την ανωτέρω αγωγή στο σύνολό της, εκτιμώντας ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι, στο σύνολό τους, βιοκτόνα.

16 Η Speyer & Grund άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (εφετείου Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία). Το εν λόγω δικαστήριο επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση, αφού έκρινε, κατ’ ουσίαν, ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι βιοκτόνα, δεδομένου ότι η μορφή της φιάλης, την οποία το κοινό συσχετίζει αποκλειστικώς με προϊόντα καθαρισμού, και οι εικόνες που εμφανίζονται στις ετικέτες τους συνηγορούν υπέρ αυτού του χαρακτηρισμού, καθώς και ότι τα προϊόντα διττής χρήσης υπόκεινται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό για τα βιοκτόνα, τον κανονισμό CLP και τον κανονισμό REACH.

17 Η Speyer & Grund άσκησε αναίρεση ενώπιον του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο διερωτάται αν προϊόντα διττής χρήσης, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τα βιοκτόνα, του κανονισμού CLP και του κανονισμού REACH.

18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίοδος, του κανονισμού [για τα βιοκτόνα] την έννοια ότι ο απαιτούμενος προορισμός για να έχει ένα προϊόν την ιδιότητα του βιοκτόνου πρέπει να συνιστά τον μοναδικό ή κύριο προορισμό του ή αρκεί ένα προϊόν να προορίζεται –έστω και δευτερευόντως– για χρήση ως βιοκτόνο;

2) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με το παράρτημα V του κανονισμού [για τα βιοκτόνα], την έννοια ότι βιοκτόνο το οποίο προορίζεται (επίσης) για τον καθαρισμό τροφίμων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [για τα βιοκτόνα] ως προϊόν του τύπου προϊόντων 4 (Χώροι τροφίμων και ζωοτροφών) της κύριας ομάδας 1 (Απολυμαντικά);

3) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε′, και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού [για τα βιοκτόνα] την έννοια ότι βιοκτόνο το οποίο προορίζεται (επίσης) για τον καθαρισμό/απολύμανση τροφίμων εμπίπτει αποκλειστικά στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [852/2004] και, ιδίως, ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [για τα βιοκτόνα] δυνάμει της προβλεπόμενης στο άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού [για τα βιοκτόνα], εξαίρεσης από την εξαίρεση;

4) Έχει η εξαίρεση των τροφίμων από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [CLP], η οποία προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 5, στοιχείο ε′, του κανονισμού [CLP], την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται σε προϊόν το οποίο αποτελεί τόσο τρόφιμο, κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού [178/2002], όσο και βιοκτόνο, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίοδος, του κανονισμού [για τα βιοκτόνα], παρά την εν λόγω εξαίρεση –ενδεχομένως, υπό την προϋπόθεση ότι υπερισχύει η λειτουργία του προϊόντος ως βιοκτόνου;

5) Έχει η εξαίρεση των τροφίμων από το πεδίο εφαρμογής του τίτλου IV του κανονισμού [REACH], η οποία προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο δ′, του κανονισμού [REACH], την έννοια ότι δεν αποκλείεται η εφαρμογή του τίτλου IV σε προϊόν όπως το περιγραφόμενο στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, παρά την εν λόγω εξαίρεση – ενδεχομένως, υπό την προϋπόθεση ότι υπερισχύει η λειτουργία του προϊόντος ως βιοκτόνου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

19 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν, κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, προκειμένου ένα προϊόν να εμπίπτει στην έννοια του «βιοκτόνου» όπως ορίζεται στη διάταξη αυτήν, πρέπει να έχει ως αποκλειστικό ή πρωταρχικό σκοπό να χρησιμοποιηθεί ως βιοκτόνο ή αν ο σκοπός αυτός μπορεί να είναι απλώς παρεπόμενος σε σχέση με άλλους.

20 Κατά πάγια νομολογία, από τις επιταγές τόσο της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και της αρχής της ισότητας συνάγεται ότι το γράμμα διάταξης του δικαίου της Ένωσης που δεν περιέχει ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό

της έννοιας και του πεδίου εφαρμογής της πρέπει κατά κανόνα να ερμηνεύεται με τρόπο αυτοτελή και ομοιόμορφο σε ολόκληρη την Ένωση, για την ερμηνεία δε αυτή πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή, καθώς και ο σκοπός που επιδιώκεται με τη ρύθμιση της οποίας η οικεία διάταξη αποτελεί μέρος (απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2024, AFAÏA, C-228/23, EU:C:2024:829, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

21 Βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, ως «βιοκτόνο» νοείται «κάθε ουσία ή μείγμα, στη μορφή υπό την οποία παραδίδεται στον χρήστη, που περιέχει, παράγει ή αποτελείται από μία ή περισσότερες δραστικές ουσίες και προορίζεται να καταστρέφει, να εμποδίζει, να καθιστά αβλαβή, να προλαμβάνει τη δράση ή να ασκεί άλλη περιοριστική δράση σε οποιονδήποτε επιβλαβή οργανισμό με οποιοδήποτε μέσο πέραν της απλής φυσικής ή μηχανικής δράσης».

22 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι από το γράμμα της ως άνω διάταξης προκύπτει ότι ένα προϊόν πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «βιοκτόνο», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, εφόσον πληροί τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Πρώτον, πρέπει να αποτελείται από μία ή περισσότερες «δραστικές ουσίες», είτε διότι τις παράγει είτε διότι τις περιέχει. Δεύτερον, πρέπει να επιτελεί ορισμένους σκοπούς, ήτοι να καταστρέφει, να απωθεί ή να εξουδετερώνει τους επιβλαβείς οργανισμούς, να προλαμβάνει τη δράση τους ή να τους καταπολεμά. Τρίτον, πρέπει ο τρόπος δράσης του να είναι άλλος, «πέραν της απλής φυσικής ή μηχανικής δράσης» (πρβλ. απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2021, Biofa, C-29/20, EU:C:2021:843, σκέψεις 26 και 28).

23 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, την οποία αφορούν τα προδικαστικά ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου, από το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα δεν προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός ενός προϊόντος ως «βιοκτόνου», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, προϋποθέτει ότι ο αποκλειστικός ή πρωταρχικός σκοπός χρήσης του είναι ως βιοκτόνου.

24 Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού για τα βιοκτόνα προκύπτει ότι, αν δεν περιέχεται ρητή διάταξη περί του αντιθέτου στον ίδιο ή σε άλλη νομοθετική πράξη της Ένωσης, ο συγκεκριμένος κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα βιοκτόνα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ορισμένων νομικών πράξεων οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο αυτό, όπως ο κανονισμός 852/2004.

25 Τούτου λεχθέντος, το άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού για τα βιοκτόνα περιλαμβάνει παρέκκλιση από τον προαναφερθέντα κανόνα, καθόσον προβλέπει ότι, παρά την εξαίρεση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 2, τα βιοκτόνα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των απαριθμούμενων στο πρώτο εδάφιο νομικών πράξεων παρότι προορίζονται για χρήσεις που δεν καλύπτονται από τις πράξεις αυτές, υπόκεινται στον κανονισμό για τα βιοκτόνα, στον βαθμό που οι ως άνω χρήσεις δεν ρυθμίζονται από τις αντίστοιχες νομικές πράξεις.

26 Επιπροσθέτως, τα βιοκτόνα ενδέχεται, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού για τα βιοκτόνα, να ενέχουν διάφορους κινδύνους για τον άνθρωπο, τα ζώα και το περιβάλλον, ιδίως λόγω των χρήσεων που συνδέονται με αυτά. Στην αιτιολογική σκέψη 19 του ίδιου κανονισμού αναφέρεται ότι «[τ]α βιοκτόνα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν όχι μόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, αλλά και σε σχέση με ιατροτεχνολογικά προϊόντα […] ενδέχεται να εγκυμονούν κινδύνους πέραν εκείνων τους οποίους αφορά ο παρών κανονισμός

[και ότι σ]υνεπώς, πέραν των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού, τα εν λόγω βιοκτόνα θα πρέπει να συμμορφώνονται και με τις σχετικές βασικές απαιτήσεις [των νομικών πράξεων που αφορούν τα ανωτέρω προϊόντα]».

27 Ως εκ τούτου, το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα επιβεβαιώνει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έλαβε υπόψη τα προϊόντα που προορίζονται για πολλαπλές χρήσεις, περιλαμβανομένης της χρήσης τους ως βιοκτόνων, και δεν εξάρτησε την εφαρμογή του κανονισμού αυτού από την προϋπόθεση ότι το προϊόν πρέπει να προορίζεται αποκλειστικώς για χρήση ως βιοκτόνο.

28 Πράγματι, όπως επισήμανε, κατ’ ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 26 και 27 των προτάσεών του, ο χαρακτηρισμός ενός προϊόντος ως βιοκτόνου, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, από πλευράς της προϋπόθεσης του σκοπού για τον οποίο προορίζεται, δεν μπορεί να αποκλειστεί για τον λόγο και μόνον ότι το προϊόν προορίζεται για περισσότερες χρήσεις.

29 Επιπροσθέτως, το άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αιτιολογικών του σκέψεων 3 και 19, δεν περιέχει διευκρινίσεις ως προς τη φύση ή την ένταση της χρήσης του προϊόντος ως βιοκτόνου, όπερ επιβεβαιώνει ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού ακόμη και προϊόν του οποίου η χρήση ως βιοκτόνου είναι παρεπόμενη και δεν αποτελεί τον κύριο σκοπό του.

30 Η ευρεία ερμηνεία της ανωτέρω διάταξης ως προς τον χαρακτηρισμό ενός προϊόντος ως βιοκτόνου, υπό την έννοια ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν εξαρτάται από το αν το προϊόν έχει ως αποκλειστικό ή πρωταρχικό σκοπό να χρησιμοποιηθεί ως βιοκτόνο, συνάδει με τον στόχο του κανονισμού για τα βιοκτόνα, ο οποίος προκύπτει από το άρθρο του 1, παράγραφος 1, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής του σκέψης 3, και συνίσταται, μεταξύ άλλων, στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας τόσο της υγείας των ανθρώπων και των ζώων όσο και του περιβάλλοντος, διευκρινιζομένου ότι οι διατάξεις του συγκεκριμένου κανονισμού βασίζονται στην αρχή της προφύλαξης.

31 Ειδικότερα, η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα υπό την έννοια ότι, άπαξ και δεδομένο προϊόν προορίζεται, έστω και δευτερευόντως, να χρησιμοποιηθεί ως βιοκτόνο, τούτο αρκεί για να θεωρηθεί ότι πληρούται η δεύτερη από τις προαναφερθείσες στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως σωρευτική προϋπόθεση την οποία πρέπει να πληροί ένα βιοκτόνο εξυπηρετεί τον σκοπό του να προστατεύονται με τον ίδιο τρόπο όλοι οι χρήστες βιοκτόνων, ανεξαρτήτως του αν χρησιμοποιούν προϊόντα τα οποία προορίζονται αποκλειστικώς ή πρωταρχικώς για χρήση ως βιοκτόνα ή προϊόντα που προορίζονται δευτερευόντως για τέτοια χρήση.

32 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατ’ ορθή ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, προκειμένου ένα προϊόν να εμπίπτει στην έννοια του «βιοκτόνου», όπως ορίζεται στη διάταξη αυτή, δεν είναι απαραίτητο να έχει ως αποκλειστικό ή πρωταρχικό σκοπό να χρησιμοποιηθεί ως βιοκτόνο, καθότι ο σκοπός αυτός μπορεί να είναι απλώς παρεπόμενος σε σχέση με άλλους.

Επί του δευτέρου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

33 Με το δεύτερο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, σε συνδυασμό με το παράρτημα V, κύρια ομάδα 1, τύπος προϊόντων 4, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι βιοκτόνο το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για τον καθαρισμό και την απολύμανση τροφίμων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

34 Προκαταρκτικώς, διευκρινίζεται ότι η εξέταση των προδικαστικών αυτών ερωτημάτων στηρίζεται στην παραδοχή, από την οποία εκκινεί η απόφαση περί παραπομπής, ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα προορίζονται για διττή χρήση, δηλαδή για να χρησιμοποιούνται τόσο ως τρόφιμα όσο και ως προϊόντα καθαρισμού/απολυμαντικά τροφίμων.

35 Κατά το άρθρο του 2, παράγραφος 1, ο κανονισμός για τα βιοκτόνα εφαρμόζεται στα βιοκτόνα και στα κατεργασμένα αντικείμενα, στο δε παράρτημα V παρατίθεται κατάλογος των τύπων βιοκτόνων που εμπίπτουν στον κανονισμό αυτόν, καθώς και η περιγραφή τους.

36 Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού για τα βιοκτόνα, ορισμένα βιοκτόνα ρυθμίζονται επίσης από άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης, οπότε είναι απαραίτητο να υπάρξει σαφής διαχωριστική γραμμή προς διαφύλαξη της ασφάλειας δικαίου και, ως εκ τούτου, να καταρτιστεί, σε παράρτημα του ανωτέρω κανονισμού, «κατάλογος των τύπων προϊόντων που καλύπτει ο [εν λόγω] κανονισμός» με «ενδεικτικό σύνολο περιγραφών σε κάθε τύπο».

37 Συνακόλουθα, από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής του σκέψης 18, προκύπτει ότι ο κατάλογος των προϊόντων που καλύπτονται από το παράρτημα V του ίδιου κανονισμού πρέπει να θεωρηθεί εξαντλητικός. Πράγματι, το επίθετο «ενδεικτικό» στην προαναφερθείσα αιτιολογική σκέψη αφορά μόνον τις «περιγραφές» για κάθε τύπο προϊόντος και όχι τον «κατάλογο» των τύπων βιοκτόνων.

38 Επομένως, το γεγονός και μόνον ότι ένα συγκεκριμένο προϊόν εμπίπτει στον ορισμό του βιοκτόνου κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού δεν αρκεί για να εμπίπτει και στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Ένα τέτοιο προϊόν πρέπει επιπλέον να αντιστοιχεί σε κάποιον από τους τύπους προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα V του κανονισμού για τα βιοκτόνα.

39 Συναφώς, στο παράρτημα V του κανονισμού αυτού, ο τύπος προϊόντων 4 περιλαμβάνεται στην κύρια ομάδα 1, που επιγράφεται «Απολυμαντικά», και αναφέρεται σε προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για την απολύμανση εξοπλισμού, περιεκτών, σκευών κατανάλωσης, επιφανειών ή σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή, τη μεταφορά, την αποθήκευση ή την κατανάλωση τροφίμων ή ζωοτροφών (συμπεριλαμβανομένου του πόσιμου νερού) προοριζόμενων για ανθρώπους ή για ζώα, καθώς και σε προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για ενσωμάτωση σε υλικά που ενδέχεται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα.

40 Στην περιγραφή των βιοκτόνων που εμπίπτουν στον τύπο προϊόντων 4, ο οποίος περιλαμβάνεται στην κύρια ομάδα 1 του παραρτήματος V του κανονισμού για τα βιοκτόνα, γίνεται λόγος για «επιφάνειες» όχι των ίδιων των τροφίμων, αλλά επί των οποίων τα τρόφιμα αυτά υποβάλλονται σε χειρισμό ή με τις οποίες έρχονται σε επαφή. Επιπλέον, τα εκεί περιγραφόμενα «προϊόντα»

είναι τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την απολύμανση των υλικών και των επιφανειών των οποίων γίνεται χρήση στο πλαίσιο διαφόρων δραστηριοτήτων σχετικών με τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές.

41 Αντιθέτως, δεν είναι δυνατόν ο τύπος προϊόντων 4 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι χρήσεις για τις οποίες γίνεται λόγος εκεί αφορούν την απολύμανση του ίδιου του τροφίμου με σκοπό τη μεταγενέστερη κατανάλωσή του.

42 Είναι, βεβαίως, αληθές ότι ο τύπος προϊόντων 5, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Πόσιμο νερό» και περιλαμβάνεται στην ίδια κύρια ομάδα 1 του παραρτήματος V, αναφέρεται σε προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την «απολύμανση του πόσιμου νερού για ανθρώπους και ζώα», εντούτοις η απολύμανση αφορά μόνον το πόσιμο νερό και όχι τα τρόφιμα. Ειδικότερα, αν πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να συμπεριλάβει και τα τρόφιμα, θα είχε γίνει ρητή μνεία τους στο εν λόγω παράρτημα, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχει στην Ένωση η ασφάλεια των τροφίμων.

43 Επιπροσθέτως, η ως άνω αναφορά στο «πόσιμο νερό» δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να κατατάξει προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη μεταξύ των βιοκτόνων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τα βιοκτόνα και περιλαμβάνονται στο παράρτημα V του κανονισμού αυτού, εφόσον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 37 της παρούσας αποφάσεως, ο κατάλογος των προϊόντων που καλύπτονται από το συγκεκριμένο παράρτημα είναι εξαντλητικός.

44 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν τόσο ως τρόφιμα όσο και ως προϊόντα καθαρισμού ή απολυμαντικά των ίδιων των τροφίμων, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τα βιοκτόνα, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα V, κύρια ομάδα 1, τύπος προϊόντων 4, του ίδιου κανονισμού.

45 Επιπροσθέτως, το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ένωσης συμπεριέλαβε, στον κανονισμό για τα βιοκτόνα, τον τύπο προϊόντων 4 που περιλαμβανόταν παλαιότερα στην οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ 1998, L 123, σ. 1), ενώ ο προγενέστερος τύπος προϊόντων 20, ο οποίος αναφερόταν στα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για τη συντήρηση των τροφίμων και των ζωοτροφών μέσω της καταπολέμησης των επιβλαβών οργανισμών και προβλεπόταν επίσης στην οδηγία εκείνη, δεν περιελήφθη στον κανονισμό για τα βιοκτόνα, επιρρωννύει το συμπέρασμα ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη δεν εμπίπτουν στους τύπους προϊόντων του παραρτήματος V του κανονισμού για τα βιοκτόνα.

46 Όσον αφορά τους προβληματισμούς του αιτούντος δικαστηρίου σχετικά με το κατά πόσον χωρεί εφαρμογή του κανονισμού για τα βιοκτόνα, βάσει του άρθρου του 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στα προϊόντα τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν τόσο ως τρόφιμα όσο και ως προϊόντα καθαρισμού ή απολυμαντικά των ίδιων των τροφίμων, διαπιστώνεται, αφενός, ότι ναι μεν το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα βιοκτόνα καθορίζει τις προϋποθέσεις εφαρμογής του, πλην όμως το άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής του ίδιου κανονισμού τα βιοκτόνα τα οποία εμπίπτουν στις νομικές πράξεις που απαριθμούνται στο πρώτο εδάφιο. Ειδικότερα, το άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε′, του κανονισμού για τα βιοκτόνα ορίζει ότι, αν δεν υπάρχει ρητή διάταξη περί του αντιθέτου, ο κανονισμός αυτός δεν εφαρμόζεται στα βιοκτόνα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, μεταξύ άλλων, του κανονισμού 852/2004.

47 Αφετέρου, το άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού για τα βιοκτόνα προβλέπει παρέκκλιση από την ως άνω εξαίρεση, διευκρινίζοντας ότι παρά τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 2, όταν ένα βιοκτόνο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής μιας εκ των ανωτέρω πράξεων και προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς που δεν καλύπτονται από τις πράξεις αυτές, ο κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στο συγκεκριμένο βιοκτόνο, κατά το μέτρο που οι χρήσεις για τις οποίες προορίζεται δεν καλύπτονται από τις αντίστοιχες νομικές πράξεις.

48 Όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 54 των προτάσεών του, δεδομένου ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα, τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν συγχρόνως ως τρόφιμα και ως προϊόντα καθαρισμού ή απολυμαντικά των τροφίμων, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τα βιοκτόνα, εφόσον δεν πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, δεν είναι απαραίτητο να εξεταστούν εν συνεχεία υπό το πρίσμα της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

49 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο δεύτερο και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού για τα βιοκτόνα, σε συνδυασμό με το παράρτημα V, κύρια ομάδα 1, τύπος προϊόντων 4, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι βιοκτόνο το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για καθαρισμό και απολύμανση τροφίμων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

Επί του τέταρτου και του πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

50 Λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που δόθηκε στο δεύτερο και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο και στο πέμπτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

51 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 334/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2014, και με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2019/1819 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2019,

έχει την έννοια ότι:

προκειμένου ένα προϊόν να εμπίπτει στην έννοια του «βιοκτόνου», όπως ορίζεται στη διάταξη αυτή, δεν είναι απαραίτητο να έχει ως αποκλειστικό ή πρωταρχικό σκοπό να χρησιμοποιηθεί ως βιοκτόνο, καθότι ο σκοπός αυτός μπορεί να είναι απλώς παρεπόμενος σε σχέση με άλλους.

2) Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 528/2012, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 334/2014 και με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/1819, σε συνδυασμό με το παράρτημα V, κύρια ομάδα 1, τύπος προϊόντων 4, του ίδιου κανονισμού,

έχει την έννοια ότι:

βιοκτόνο το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για καθαρισμό και απολύμανση τροφίμων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

(υπογραφές)